

INTERLEVENSBESCHOUWELIJKE REIS NAAR ANDALUSIË – VERSLAG

Op maandag 28 oktober 2024 arriveerden we in Sevilla. Onze eerste activiteit was een bezoek aan het *Alcázar* van Sevilla, een koninklijk paleis dat zijn oorsprong vindt in de Moorse tijd. Het is een plek waar de islamitische, christelijke en Joodse invloeden samenkomen, wat het tot een uitstekende locatie maakt om de interlevensbeschouwelijke dialoog te verkennen. Na een eerste dag van verkenning en verwondering kwamen we 's avonds samen voor een reflectie over de dag. De conclusie was helder: de groep was hecht, open en bereid om samen deze reis te maken.

De tweede dag begon met een dialoogmoment. *Hoe voelde iedereen zich? Wat waren de verwachtingen van de reis?* Uit dit reflectiemoment bleek dat er een nood was aan diepgang in de dialoog. Het was duidelijk dat iedereen benieuwd was naar elkaars levensbeschouwingen en deze verder wilde leren begrijpen. Na deze introspectieve ochtend vervolgden we onze reis naar Córdoba. Aangekomen in de stad, maakten we een avondwandeling door de historische straten, waarin de vermenging van islamitische en christelijke architectuur onmiddellijk zichtbaar was.

De volgende dag startte met een gegidst bezoek aan het *Alcázar de los Reyes Cristianos*, een paleis met tuinen en verdedigingsmuren dat de eeuwenoude geschiedenis van de stad weerspiegelt. Later bezochten we de *Mezquita* of de Grote Kathedraal van Córdoba, die oorspronkelijk een moskee was. Deze locatie is een mooie illustratie van de complexe geschiedenis van Andalusië, waar de islamitische en christelijke religies elkaar beïnvloedden en het culturele landschap vormden. Na de middag bezochten we nog de *Medinat Al-Zahra*, de archeologische overblijfselen van de Moorse stad, waarna onze reis verder werd gezet richting Granada.

De vierde dag begon met een reflectiemoment over wat we tot nu toe hadden ervaren. Het was een moment van bezinning, waarin we stilstonden bij de culturele rijkdom en de diverse levensbeschouwingen die we tot nu toe hadden ontdekt. De rest van de dag stond in het teken van het *Alhambra*, een majestueus Moors paleis en fort in Granada. Ook het *Alhambra*, met zijn delicate tuinen en indrukwekkende

architectuur, is een symbool van de islamitische invloed in Andalusië. Na het bezoek aan de *Nazari* Paleizen maakten we nog een avondwandeling door Granada, waar zelfs in het aanbod van winkels de levensbeschouwelijke diversiteit werd geïllustreerd.

Op de vijfde dag vertrokken we vanuit Granada naar de *Caminito del Rey* om er tussen de rotsformaties van de prachtige vallei te wandelen. De wandeling illustreerde de essentie van Carte Blanche: gezamenlijk op pad gaan. Na de wandeling vervolgden we onze reis naar Málaga. In Málaga bezochten we het kasteel van *Gibralfaro*, gebouwd door de sultan van Granada,

gelegen op een heuveltop met prachtig uitzicht over de stad en de zee. 's Middags hadden we tijd om de stad te verkennen. We sloten de dag af met een opdracht die we voor de reis hadden ontvangen. De opdracht bestond uit het delen van waar onze wortels liggen, wat we hebben meekregen van onze (voor)ouders: welke waarden, gewoontes, rituelen of tradities, en hoe ons dit als persoon heeft gevormd. Het delen van ons persoonlijke verhaal en het delen van de emoties die hiermee gepaard gingen zorgden voor veel verbondenheid in de groep.

Op de laatste volledige dag reisden we terug naar Sevilla en maakten er een wandeling door de stad. 's Avonds genoten we nog van een flamenco-optreden. Flamenco ontstond in Andalusië en is het resultaat van een rijke samensmelting van verschillende tradities en invloeden van onder andere de Roma, Arabieren, Joden en christelijke Spanjaarden. Het optreden kon de hele groep raken, en was een mooi, symbolisch moment om de reis te vervolledigen. De avond eindigde met een reflectie over de reis: als we de reis in één woord zouden moeten beschrijven, wat zou dat dan zijn?

Op de laatste dag verlieten we Sevilla en keerden we terug naar Brussel. Het doel van de reis was niet alleen kennismaken met de unieke geschiedenis van de regio, maar diende ook ter inspiratie om als groep te reflecteren over deze geschiedenis en (hierover) in dialoog te treden met elkaar. Het historische kader werd gebruikt als inspiratie om te reflecteren op onze eigen levensbeschouwing en de manieren waarop wij in Brussel omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit. De reis gaf de deelnemers ook de kans om na te denken over hoe we in het heden bruggen kunnen bouwen en interlevensbeschouwelijke dialoog kunnen bevorderen in onze eigen omgeving.